Przestrzenie Przekładu – nr 1(1) 2026, s. 1–9
ISSN 0000-0000

CC BY SA

GABRIELA WILK
https://orcid.org/0000-0001-9112-5674
Uniwersytet Śląski w Katowicach

Dziesięć edycji konferencji „Przestrzenie przekładu" (2015–2025) Historia, osiągnięcia i perspektywy rozwoju

Od ponad 10 lat konferencja „Przestrzenie przekładu" gromadzi na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach przedstawicieli środowiska traduktologicznego, reprezentujących krajowe i zagraniczne ośrodki naukowe. Pierwsza edycja tego wydarzenia odbyła się w dniach 15–16 października 2015 roku. Inicjatywa zorganizowania konferencji zrodziła się w Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskiej Uniwersytetu Śląskiego, kierowanym przez dr hab. Jolantę Lubochę-Kruglik, prof. UŚ, a jej głównym celem było stworzenie przestrzeni dialogu naukowego poświęconego teorii i praktyce przekładu, sprzyjającej integracji filologów różnych specjalności oraz tłumaczy. Metaforyczna nazwa konferencji od początku odwoływała się do wielowymiarowości zjawiska przekładu rozumianego nie tylko jako transfer międzyjęzykowy, lecz także jako przestrzeń kontaktu kultur, dyskursów i różnych sposobów interpretowania rzeczywistości. Podkreślała tym samym otwartość na odmienne perspektywy badawcze oraz podejścia metodologiczne.

W pierwszej edycji „Przestrzeni przekładu" uczestniczyły 52 osoby. W kolejnych latach konferencja cieszyła się coraz większym zainteresowaniem środowiska naukowego – liczba uczestników zwiększyła się z 61 osób w 2016 roku do 109 podczas jubileuszowej odsłony w roku 2025, osiągając rekordowy poziom 149 uczestników w roku 2024. W ciągu dziesięciu edycji „Przestrzenie przekładu" stały się miejscem spotkań badaczy z 33 polskich ośrodków oraz 26 zagranicznych, między innymi z: Czech, Słowacji, Ukrainy, Białorusi, Rosji, Kazachstanu, Litwy, Łotwy, Estonii, Austrii i Włoch.

Rosnąca liczba uczestników oraz poszerzający się zasięg międzynarodowy potwierdzają, że konferencja zyskała status rozpoznawalnego forum wymiany myśli przekładoznawczej. O jej ugruntowanej pozycji świadczy także

wieloletni patronat Komisji Przekładoznawczej przy Międzynarodowym Komitecie Slawistów, podkreślający znaczenie tej inicjatywy dla rozwoju badań translatologicznych.

Po zmianach strukturalnych przeprowadzonych w Uniwersytecie Śląskim w 2019 roku od piątej edycji rolę organizatora „Przestrzeni przekładu" przejął Instytut Językoznawstwa UŚ. Przewodniczącą komitetu naukowego od początku istnienia konferencji jest dr hab. Jolanta-Lubocha Kruglik, prof. UŚ, a jego stałymi członkiniami są dr hab. Oksana Małysa, prof. UŚ, oraz dr Gabriela Wilk. W późniejszym okresie do komitetu dołączyła również dr Ewa Kapela.

Wraz z rozwojem konferencji, coraz większą różnorodnością podejmowanych zagadnień oraz ze wzrostem znaczenia badań interdyscyplinarnych skład komitetu naukowego był sukcesywnie uzupełniany o przedstawicieli kolejnych obszarów badawczych. Dołączyli do niego: prof. dr hab. Agnieszka Adamowicz-Pośpiech, dr hab. Leszek Małczak, prof. UŚ, dr hab. Małgorzata Płomińska oraz dr Marzena Będkowska-Obłąk. Obecnie komitet naukowy tworzą przedstawiciele różnych tradycji filologicznych (anglistyki, germanistyki, kroatystyki i rusycystyki), reprezentujący zarówno językoznawstwo, jak i literaturoznawstwo.

Od pierwszej edycji „Przestrzeni przekładu" funkcję przewodniczącej komitetu organizacyjnego pełni dr Anna Paszkowska, a wsparcie administracyjne zapewnia mgr Katarzyna Akartel z Biura Ewaluacji i Obsługi Instytutu Językoznawstwa UŚ. Ważną rolę w przygotowaniu kolejnych odsłon konferencji odgrywali również doktoranci (między innymi: mgr Jakub Bober, mgr Łukasz Gęborek, mgr Ruslana Korshunova, mgr Anna Podstawska), dla których udział w pracach komitetu stanowił jednocześnie możliwość zdobywania doświadczenia w organizacji wydarzeń naukowych i współtworzenia akademickiego środowiska przekładoznawczego.

Konferencja już od 2015 roku była realizowana w formule umożliwiającej zarówno udział stacjonarny, jak i zdalny (początkowo z wykorzystaniem komunikatora internetowego Skype). Rozwiązanie to wyprzedziło powszechny rozwój wydarzeń hybrydowych, który nastąpił dopiero po doświadczeniach związanych z pandemią COVID-19, i sprzyjało zwiększeniu dostępności konferencji oraz poszerzaniu jej zasięgu.

Na przestrzeni lat ukształtowała się stała struktura wydarzenia odzwierciedlająca najważniejsze kierunki rozwoju współczesnej refleksji translatologicznej. Obrady odbywają się w ramach następujących sekcji tematycznych: „Przekład – zagadnienia ogólne", „Przekład artystyczny", „Tłumacz i jego dzieło", „Przekład specjalistyczny", „Przekład ustny i audiowizualny", „Dydaktyka przekładu", „Nowe technologie a przekład" oraz „Studenci o przekładzie". Tak szeroko zakreślona formuła pozwala łączyć refleksję teoretyczną z analizą konkretnych praktyk translatorskich oraz uwzględniać

zmiany zachodzące zarówno w badaniach nad przekładem, jak i w działalności tłumaczy.

W ostatnich edycjach coraz większe zainteresowanie uczestników wzbudza problematyka dotycząca tłumaczenia wspomaganego komputerowo oraz szans i zagrożeń związanych z wykorzystaniem narzędzi sztucznej inteligencji w procesie przekładu. Konferencja stała się tym samym przestrzenią dyskusji nad najnowszymi trendami oraz kierunkami rozwoju rynku usług tłumaczeniowych.

Na szczególną uwagę zasługuje sekcja „Studenci o przekładzie", która obecna jest w programie nieprzerwanie od pierwszej edycji. Jej utworzenie dało młodym badaczom możliwość prezentacji swoich pierwszych projektów naukowych, udziału w dyskusji akademickiej oraz zdobywania doświadczenia konferencyjnego. Organizatorzy podkreślają w ten sposób, że „Przestrzenie przekładu" pełnią nie tylko funkcję naukową, lecz także dydaktyczną. Inicjatywa ta przyczyniła się do aktywizacji kolejnych pokoleń badaczy i tłumaczy, o czym świadczy fakt, że część dawnych uczestników sekcji studenckiej uzyskała już stopień doktora nauk humanistycznych i kontynuuje działalność naukową.

Początkowo językami roboczymi konferencji były polski i rosyjski, w kolejnych latach dołączono język angielski. Wielojęzyczny charakter „Przestrzeni przekładu" znalazł odzwierciedlenie zarówno w składzie uczestników, jak i w zakresie podejmowanych analiz. W ciągu dziesięciu edycji przedmiotem refleksji były tłumaczenia tekstów z różnych języków: polskiego, czeskiego, słowackiego, rosyjskiego, ukraińskiego, chorwackiego, bułgarskiego, angielskiego, niemieckiego, francuskiego, hiszpańskiego, włoskiego, chińskiego i kazachskiego. W programie konferencji znalazły się również wystąpienia poświęcone przekładowi tekstów na języki mniejszościowe i regionalne, w tym na języki: łemkowski, kaszubski i śląski. Tak szerokie spektrum językowe sprzyja niewątpliwie wymianie doświadczeń, budowaniu międzynarodowej współpracy naukowej oraz potwierdza, jak bardzo pojemna jest przestrzeń przekładu.

Ze względu na liczbę wygłoszonych referatów nie sposób omówić tu wszystkich wystąpień, dlatego w dalszej części sprawozdania skupię się jedynie na wykładach plenarnych, które w szczególny sposób odzwierciedlają główne obszary badawcze obecne podczas kolejnych edycji „Przestrzeni przekładu".

Jednym z istotnych pól tematycznych konferencji były zagadnienia teoretyczne dotyczące natury i uwarunkowań procesu przekładu. Problemom tym poświęcony był między innymi wykład prof. dr hab. Anny Małgorzewicz (Uniwersytet Wrocławski), zatytułowany „Ontologia translacji". Refleksję nad barierami językowymi i kulturowymi w komunikacji

międzykulturowej podjęła dr hab. Jolanta Lubocha-Kruglik, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski w Katowicach), natomiast prof. dr hab. Tadeusz Szczerbowski (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) skoncentrował się na kulturowych uwarunkowaniach działalności translatorskiej. O znaczeniu kontekstu kulturowego w procesie przekładu mówiła również dr hab. inż. arch. Barbara Walkiewicz, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), analizując problematykę tłumaczenia tytułów dzieł sztuki.

Wystąpienia plenarne ukazywały także przekład jako zjawisko funkcjonujące w szerszej przestrzeni społecznej, historycznej i komunikacyjnej. Prof. dr hab. Sambor Grucza (Uniwersytet Warszawski) podjął problem przyszłości translatoryki, przemian praktyk komunikacyjnych oraz możliwości prognozowania rozwoju wiedzy translatorycznej. Dr hab. Magdalena Heydel, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), zwróciła uwagę na kwestie motywacji i sprawczości w historii przekładu, prof. dr hab. Roman Lewicki (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie) omawiał trudności związane z przekładem najnowszej historii Polski na język rosyjski, natomiast dr hab. Małgorzata Gaszyńska-Magiera, prof. ucz. (Uniwersytet Warszawski), przedstawiła zagadnienie postpamięci w przestrzeni przekładu.

Szczególnie silnie reprezentowanym obszarem pozostawał zawsze przekład artystyczny, ukazywany zarówno jako praktyka interpretacyjna, jak i przestrzeń dialogu między literaturami i kulturami. Wykłady poświęcone tej tematyce obejmowały szerokie spektrum tekstów literackich – od prozy, przez poezję, po dramat – oraz wskazywały na odmienne wyzwania translatorskie wynikające ze specyfiki poszczególnych gatunków.

Problematykę przekładu prozy podejmowali między innymi dr hab. Kirił Czekałow (Instytut Literatury Światowej im. A.M. Gorkiego Rosyjskiej Akademii Nauk), który omówił rosyjskie tłumaczenia utworów francuskiej pisarki hrabiny de Ségur, oraz dr hab. Aurelia Kotkiewicz, prof. UKEN, i dr Renata Niziołek (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie), analizujące przekłady powieści Michaiła Bułhakowa *Mistrz i Małgorzata* na języki polski i francuski. Przedmiotem refleksji prof. dr. hab. Mariana Kisiela (Uniwersytet Śląski w Katowicach) było polskie tłumaczenie *Belladonny* Nikołaja Gronskiego, natomiast prof. dr hab. Elżbieta Skibińska (Uniwersytet Wrocławski) skoncentrowała się na funkcji przypisów tłumacza w pierwszym francuskim przekładzie *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza.

Zagadnienia przekładu poezji i dramatu reprezentowały wystąpienia dr hab. Simony Koryčánkovej (Uniwersytet Masaryka w Brnie), dotyczące tłumaczeń twórczości Otokara Březiny z języka czeskiego na rosyjski, oraz prof. dr hab. Agnieszki Adamowicz-Pośpiech (Uniwersytet Śląski w Katowicach), która na przykładzie tradaptacji Jatindera Vermy – założyciela teatru

mniejszościowego Tara Arts w Londynie – analizowała strategie przekładu tekstów dramatycznych dla teatru.

Osobne miejsce zajmowała refleksja nad przekładem jako narzędziem zachowania i rewitalizacji dziedzictwa kulturowego. W tym kontekście prof. dr hab. Henryk Fontański (Uniwersytet Śląski w Katowicach) przedstawił problem adaptacji beletrystyki Władymira Chylaka oraz Petra Polańskiego do współczesnego standardu łemkowskiego języka literackiego.

Istotnym nurtem rozważań konferencyjnych była również refleksja nad osobą tłumacza i jego dorobkiem. Prof. dr hab. Anna Bednarczyk (Uniwersytet Łódzki) przybliżyła twórczość translatorską Lili Heleny Metryki – tłumaczki utworów rosyjskiego poety Igora Siewierianina, natomiast dr hab. Joanna Warmuzińska-Rogóż, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski w Katowicach), zaprezentowała sylwetkę Lori Saint-Martin – kanadyjskiej tłumaczki, pisarki i autorki eseju *Dobro konieczne*.

Podczas wykładów plenarnych obecna była też refleksja nad doświadczeniem samego tłumacza – jego decyzjami, strategiami oraz relacją między praktyką translatorską a namysłem teoretycznym. W kilku wystąpieniach punktem wyjścia stały się własne doświadczenia przekładowe prelegentów, ukazujące tłumaczenie jako proces twórczy wymagający nie tylko kompetencji językowych, lecz także świadomości kulturowej i interpretacyjnej. Prof. dr hab. Piotr Fast (Uniwersytet Śląski w Katowicach) skoncentrował się na wyzwaniach związanych z przekładem poezji regularnej, natomiast prof. dr hab. Krzysztof Jarosz (Uniwersytet Śląski w Katowicach) przedstawił specyfikę tłumaczenia twórczości Annie Ernaux – francuskiej pisarki, laureatki Literackiej Nagrody Nobla w 2022 roku. Podobną perspektywę przyjęła dr hab. Joanna Warmuzińska-Rogóż, prof. UŚ (Uniwersytet Śląski w Katowicach), która omówiła proces translacji fragmentu powieści *La vie en rose* Yolande Villemaire – pisarki i poetki należącej do najważniejszych przedstawicielek feminizmu quebeckiego.

Osobny obszar refleksji stanowiła kwestia funkcjonowania przekładów w czasie oraz potrzeba ich ponownej interpretacji przez kolejne pokolenia tłumaczy i odbiorców. Problematykę starzenia się przekładów podjął prof. dr hab. Jerzy Jarniewicz (Uniwersytet Łódzki), natomiast dr hab. Wojciech Charchalis, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), odwołując się do własnego tłumaczenia *Don Kichota* Miguela de Cervantesa, zwrócił uwagę na znaczenie nowych przekładów klasyki literackiej.

Obok zagadnień związanych z przekładem artystycznym ważne miejsce w programie konferencji zajmowała również problematyka przekładu specjalistycznego, ukazująca różnorodność obszarów komunikacji wymagających szczególnych kompetencji translatorskich. Dr hab. Józef Kuffel, prof. UJ

(Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), przedstawił specyfikę procesu translacji tekstów religijnych, natomiast dr hab. Joanna Dybiec-Gajer, prof. UKEN (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie), przeanalizowała trudności związane z tłumaczeniem tytułów tekstów naukowych.

Rozwój nowych form komunikacji medialnej znalazł odzwierciedlenie w wystąpieniach poświęconych przekładowi audiowizualnemu. Dr hab. Piotr Mamet, prof. AJD (Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie), dr Grzegorz Gwóźdź (Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie) oraz dr Gabriela Wilk (Uniwersytet Śląski w Katowicach) omówili zagadnienia związane z przekładem (nie)śmiertelnego humoru Jamesa Bonda. Dr hab. Agnieszka Szarkowska, prof. ucz. (Uniwersytet Warszawski), przedstawiła najnowsze kierunki rozwoju przekładu audiowizualnego, natomiast mgr Krzysztof Kowalczyk (Uniwersytet SWPS), odwołując się do wieloletniej praktyki translatorskiej, przybliżył wyzwania związane z przygotowaniem wersji lektorskich oraz napisów do produkcji filmowych przeznaczonych dla kina, telewizji i platform streamingowych.

Ważnym obszarem tematycznym pozostawał również przekład ustny oraz badania nad procesami poznawczymi zachodzącymi podczas pracy tłumacza. Dr hab. Marzena Chrobak, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), przedstawiła specyfikę tłumaczenia ustnego podczas rejsu dookoła świata pod dowództwem La Pérouse'a (1785–1788), natomiast dr hab. Agnieszka Chmiel, prof. UAM (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), omówiła możliwości wykorzystania okulografii w badaniach nad przekładem ustnym. Problematykę badań eyetrackingowych podjęła również dr hab. Monika Płużyczka, prof. ucz. (Uniwersytet Warszawski), koncentrując się na parametrach aktywności wzrokowej jako wskaźnikach procesów poznawczych tłumacza.

Kolejne edycje konferencji odzwierciedlały także rosnące znaczenie technologii cyfrowych w praktyce translatorskiej i badaniach nad przekładem. Dr hab. Piotr Pęzik, prof. UŁ (Uniwersytet Łódzki), dr Marcin Oleksy (Politechnika Wrocławska) oraz dr Krzysztof Hwaszcz (Politechnika Wrocławska), reprezentujący polskie konsorcjum naukowe CLARIN-PL, zajmujące się tworzeniem infrastruktury naukowo-technologicznej udostępniającej zasoby językowe oraz narzędzia elektroniczne do automatycznego przetwarzania języka naturalnego, które mogą znaleźć szerokie zastosowanie w procesie tłumaczenia, podjęli zagadnienie weryfikacji frazeostylistycznej. Problematykę najnowszych przemian technologicznych kontynuował dr hab. Marek Łukasik, prof. UP (Uniwersytet Pomorski w Słupsku), analizując możliwości i ograniczenia wykorzystania dużych modeli językowych w tłumaczeniu.

Dopełnieniem szerokiego spektrum zagadnień podejmowanych podczas wykładów plenarnych była refleksja nad dydaktyką przekładu.

Dr hab. Michał Garcarz, prof. UWr (Uniwersytet Wrocławski), scharakteryzował różnice w znaczeniu konotatywnym i denotatywnym terminów „tłumaczenie" i „przekład" oraz przedstawił wyniki badań dotyczących programów kształcenia tłumaczy na 25 państwowych uniwersytetach w Polsce.

W ramach wszystkich edycji konferencji wygłoszono łącznie 33 wykłady plenarne poświęcone różnym obszarom teorii i praktyki przekładu. Ich zróżnicowanie tematyczne odzwierciedla wielowymiarowość współczesnych badań translatologicznych oraz przemiany zachodzące w rozumieniu przekładu.

Istotnym uzupełnieniem programu naukowego konferencji były spotkania z praktykami przekładu pozwalające na konfrontację refleksji akademickiej z doświadczeniem zawodowym tłumaczy. Wydarzeniem towarzyszącym dziewiątej edycji było spotkanie z dr. Witoldem Skowrońskim – wybitnym tłumaczem konferencyjnym z kilkudziesięcioletnim doświadczeniem międzynarodowym, akredytowanym przy instytucjach Unii Europejskiej. W swojej karierze przekładał on wystąpienia prezydentów, premierów oraz wielu innych osobistości świata polityki, kultury, gospodarki i nauki, między innymi przemówienia: Lecha Wałęsy, Aleksandra Kwaśniewskiego, Lecha Kaczyńskiego, Andrzeja Dudy, Billa Clintona, George'a Busha, George'a Walkera Busha, Margaret Thatcher, brytyjskiej królowej Elżbiety II i księcia Filipa. Podczas spotkania dr Witold Skowroński przybliżył uczestnikom aspekty praktyczne zawodu tłumacza konferencyjnego, zwracając uwagę na wyzwania związane z tym wymagającym rodzajem przekładu. Wydarzenie to zostało zrealizowane w paśmie Miasto – Region – Akademia w ramach obchodów Europejskiego Miasta Nauki Katowice 2024 i dofinansowane ze środków Województwa Śląskiego – współorganizatora Europejskiego Miasta Nauki Katowice 2024.

Kontynuacją idei łączenia refleksji naukowej z doświadczeniem praktycznym był panel dyskusyjny „Architekci słów – sekrety przekładu" zorganizowany podczas jubileuszowej, dziesiątej edycji „Przestrzeni przekładu". Udział w nim wzięli goście wcześniejszych odsłon: prof. dr hab. Piotr Fast, dr hab. Wojciech Charchalis, prof. UAM (tłumacze literatury), dr Witold Skowroński (tłumacz ustny) i mgr Krzysztof Kowalczyk (tłumacz audiowizualny). Dyskusja poświęcona doświadczeniom tłumaczy, specyfice ich pracy oraz wyzwaniom współczesnego rynku translatorskiego spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników. Organizatorzy planują zatem, aby spotkania z tłumaczami praktykami znalazły stałe miejsce w programie konferencji.

Jednym z najważniejszych rezultatów 10 lat funkcjonowania „Przestrzeni przekładu" jest również dorobek publikacyjny, który dokumentuje rozwój refleksji translatologicznej podejmowanej podczas konferencji. W ciągu minionej dekady ukazało się dziewięć tomów monografii naukowej *Przestrzenie*

przekładu pod redakcją dr hab. Jolanty Lubochy-Kruglik, prof. UŚ (t. 1–7), dr hab. Oksany Małysy, prof. UŚ (t. 1–7), dr Ewy Kapeli (t. 8–9), dr Anny Paszkowskiej (t. 7–9) oraz dr Gabrieli Wilk (t. 3–9). Monografie publikowano nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Śląskiego, a od tomu 5 – Wydawnictwa Naukowego „Śląsk". Łącznie znalazły się w nich 202 artykuły prezentujące różnorodne perspektywy badawcze dotyczące teorii i praktyki przekładu. Pomimo szerokiego zakresu podejmowanych tematów poszczególne tomy tworzą spójną całość, ukazując przekład jako zjawisko wielowymiarowe – językowe, kulturowe, społeczne i technologiczne:

> Pokazuj[ą] bowiem praktyczne możliwości wykorzystania w badaniach nad przekładem nowych narzędzi, ale też możliwość odwołania się do już istniejącego instrumentarium. Przede wszystkim jednak udowodnia[ją], że wymiana doświadczeń i współpraca między przekładoznawcami reprezentującymi różne języki i obszary zainteresowań jest nie tylko potrzebna, ale przede wszystkim – inspirująca[1].

Kolejnym etapem rozwoju było zarejestrowanie w 2025 roku czasopisma naukowego „Przestrzenie Przekładu", wydawanego jako półrocznik i kontynuującego dorobek wypracowany w serii monograficznej. Tym samym idea zapoczątkowana w 2015 roku zyskała nową formę, zachowując swój podstawowy cel – tworzenie przestrzeni dla interdyscyplinarnej refleksji nad przekładem jako procesem komunikacji międzykulturowej oraz produktem określonych uwarunkowań językowych, społecznych i kulturowych.

Uzupełnieniem serii monografii naukowych oraz czasopisma są *Studenckie przestrzenie przekładu* – recenzowane tomy stanowiące efekt działalności sekcji studenckiej konferencji i dokumentujące rozwój młodego pokolenia traduktologów. Do tej pory opublikowano 4 tomy obejmujące łącznie 47 tekstów przygotowanych pod redakcją dr Anny Paszkowskiej (t. 1–4), dr. Szymona Bryzka (t. 1–3), mgr. Dawida Adamczyka (t. 1–3), mgr Krystsiny Artamonavej (t. 3–4), mgr. Łukasza Gęborka (t. 1–2) i mgr Ruslany Korshunovej (t. 4).

Podsumowując dziesięć edycji konferencji „Przestrzenie przekładu", warto podkreślić, że jednym z najważniejszych czynników decydujących o jej rozwoju była cykliczność, na co zwraca uwagę Patrycja Bobowska-Nastarzewska[2]. Wyjątek stanowił jedynie rok 2020, w którym konferencja

[1] J. Lubocha-Kruglik, O. Małysa, G. Wilk: *Od redaktorek*. W: *Przestrzenie przekładu 5*. Red. J. Lubocha-Kruglik, O. Małysa, G. Wilk. Stowarzyszenie Inicjatyw Wydawniczych – „Śląsk" Wydawnictwo Naukowe, Katowice 2020, s. 6.

[2] P. Bobowska-Nastarzewska: *„Przestrzenie Przekładu" 9 – konferencja naukowa zorganizowana przez Instytut Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego oraz Komisję Przekładoznawczą przy Międzynarodowym Komitecie Slawistów w Katowicach, 14–15 października 2024 (sprawozdanie)*. „Rocznik Przekładoznawczy" 2024, nr 19, s. 185.

nie mogła się odbyć ze względu na ograniczenia spowodowane pandemią COVID-19. Regularność kolejnych spotkań pozwoliła stworzyć trwałe forum wymiany naukowej, zintegrować środowisko badaczy przekładu oraz wypracować znaczący dorobek obejmujący serię trzynastu monografii wieloautorskich, w tym czterech tomów studenckich, a następnie doprowadziła do powołania czasopisma naukowego.

W zamierzeniu organizatorów konferencja zachowa swój cykliczny charakter – począwszy od 2027 roku, będzie odbywać się tradycyjnie w październiku, w formule dwuletniej. Jej podstawowym celem pozostanie tworzenie przestrzeni dialogu między przedstawicielami różnych tradycji filologicznych, badaczami i praktykami przekładu oraz kontynuowanie refleksji nad zmieniającą się rolą przekładu we współczesnym świecie.

Bibliografia

Bobowska-Nastarzewska P.: *„Przestrzenie Przekładu" 9 – konferencja naukowa zorganizowana przez Instytut Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego oraz Komisję Przekładoznawczą przy Międzynarodowym Komitecie Slawistów w Katowicach, 14–15 października 2024 (sprawozdanie)*. „Rocznik Przekładoznawczy" 2024, nr 19, s. 185–197.

Lubocha-Kruglik J., Małysa O., Wilk G.: *Od redaktorek*. W: *Przestrzenie przekładu 5*. Red. J. Lubocha-Kruglik, O. Małysa, G. Wilk. Stowarzyszenie Inicjatyw Wydawniczych – „Śląsk" Wydawnictwo Naukowe, Katowice 2020, s. 5–6.